

Ramadán na cestách | Výhodný nocleh | To pravé Mongolsko | Práce v USA | Testovna | Humor

jaro 2009

Otevřený Jezerní dóm

Prohlídková trasa vnitřkem jeskyně Na Turldu, která se nachází na severním okraji Mikulova, se letos rozšíří. Speleologové totiž od 1. května 2009 zpřístupní jeskyni Jezerní dóm, jež bude tvořit největší část prohlídky. Práce na otevření Jezerního dómu trvala jeskyňářům čtyři roky a návštěvníci si nyní budou moci prohlédnout osvětlené smaragdově zelené podzemní jezero a unikátní „korálovou“ vyzdobu stěn.

KALIMERA

HUMOR NA CESTÁCH

Rozesměj nás a vyhraješ slevu 500 Kč na vybavení v Holan sportu.

www.holan.cz

Podmínky soutěže hledej na www.kalimera.cz

Mikroskop v mobilu

V Kalifornii vynalezli mobilní telefon, který dokáže rozpoznat zkaženou vodu, monitorovat stav HIV pozitivních pacientů nebo lidi nakažených malárií. Tento užitečný pomocník sice není tak přesný jako mikroskop, ovšem v polních podmínkách je dostačující. Přístroj osvětluje vodu, slinu či krev modrým světlem a podle ohybu paprsků na mikroskopických částicích rozpozná, o které částice se jedná. Rozlišuje tak například nebezpečné mikroby v nakažené vodě.

Zelená pro lyžařskou trasu

Pět odborníků na základě půlročního terénního průzkumu zjistilo, že plánovaná lyžařská trasa mezi Harrachovem a Rokytnicí nad Jizerou by neměla mít negativní vliv na přírodu v Krkonošském národním parku (KRNAP). Stezka by se ale musela vyhnout významným botanickým lokalitám. Propojení obou míst je ovšem stále v nedohlednu. Dosud nebyla podána žádná žádost o povolení stavby lanovky, která požaduje vykáčení 12 hektarů lesa v oblasti KRNAPu, a nejsou zatím propojeny ani územní plány obou oblastí.

Konec Absurdistánu

Přeleťet si z Číny na Tchaj-wan přímým leteckým spojem už není utopie. Mezi ostrovem Tchaj-wan, na který si Čína stále činí nárok, a čínskou pevninou začala v polovině prosince 2008 po téměř 60 letech pravidelná linka. Zároveň se obnovila i lodní a poštovní doprava. Letadlové spojení je určené především pro tchajwanské obchodníky a čínské turisty, kteří budou mít jisté zájem podívat se na demokratický ostrov.

Vězení za bikiny

V muslimské Indonésii schválili tak zvaný antipornografický zákon, který zakazuje koupání se pouze v bikinách. Začne platit ke konci roku 2009 a mnoho západních turistů, zejména Nizozemců, kvůli němu ruší plánované dovolené, protože se v případě porušení zákona bojí možného zatčení.

Thajsko láká turisty

Thajsko se po prosincových protivládních demonstracích, kvůli kterým do země nepřišlo tisíce návštěvníků, snaží nalákat do země více turistů. Thajská vláda proto pro ně připravila různé výhody. Jednou z nich by mělo být odpuštění vízového poplatku (v přepočtu 600 Kč) v následujících třech měsících a také snížení cen pobytů v březnu či zlevnění vstupného do národních parků.

KALIMERA

Více než 3500 článků z celého světa. To je www.kalimera.cz
Přidej i ty svoji zkušenost.

Lyžování v Srbsku

Komu v dobách eura a umělého sněhu zbyla v duši aspoň špetka slovanské vzájemnosti, rozhodně by si neměl nechat ujít lyžování na Balkáně. Když si, například formou hry, promrská srbská slovička po cestě autem do hor (asi 20 vyučujících hodin), bude se tam cítit skoro jako u sousedů na Slovensku.

Do Srbska autem

Cesta do srbských hor je docela úmorná: D1, Maďarsko křížem krážem, srbská polodálnice (opravdu polovina dálnice), srbská dálnice a 250 kilometrů 1. třídou do hor. Mezi motoristickými překvapeními v Srbsku patří nečekané půlmetrové jámy v silnici a mraky volně pobíhajících psů, kteří si s vámi kdykoliv rádi zazávodí. Do hor se začnete nořit za královským městem Kraljevem. Silnice kopíruje meandry divoké řeky Ibar, podél které jedete až k nepřehlédnutelné odbočce na Kopaonik, lyžařské středisko ve stejnojmenném horském komplexu, kde se ve výšce 2078 m n.m. nachází i nejvyšší hora Srbska Pančičev Vrh. Může se vám jednoduše stát, že až k rozcestí jste ještě nezahledli ani vločku. Ale nezděkejte. Za odbočkou začne cesta prudce stoupat a teplota pomalu klesat. My jsme se takto dostali ze 14 °C na -1 °C.

Sedačková lanovka v lyžařském areálu Kopaonik s panoramatickými výhledy.

Autor: Martin Polák

Koření srbského sjezdování

Lyžování na Kopaoniku se liší od běžného lyžování v mnoha směrech. Přes bezpečnost cedulí „Desatero bezpečného lyžování“ v několika řečech se tyto zásady nedodržují, někdy dokonce zásadně. Ve frontách na vlek se předbílá, lyžařská drobtina má právo vám přejíždět lyže. Stejně

tak má i právo sáňkovat a jinak skotačit po sjezdovce. V kombinaci s dozorujícími babičkami, dědečky a hustou mlhou vám vykouzlí z lyžování napínavý adrenalinový zážitek. Na trase sjezdovky potkáte kdykoliv a hlavně kdekoliv turistickou pěší

pokračování na str. 4

Nejlevnější nocleh na cestách

Pokud chce člověk cestovat levně na vlastní pěst, snaží se snížit zejména náklady za nocleh. Dá se ušetřit přespáváním v levných hostelech nebo spaním ve stanu. Je tu ale ještě jedna varianta – ubytovat se přímo u místních lidí a nezaplátit ani korunu v rámci systému nazvaném Couchsurfing.

Myšlenka projektu

Funguje to jednoduše: každý, kdo se bezplatně zaregistruje na stránkách www.couchsurfing.com, může nabízet ubytování nebo pouhé setkání ve svém městě. Výměnou za to může oslovit kohokoli ze zaregistrovaných členů s prosbou o přespání. Couchsurfing funguje jako nezisková organizace, která je zaměřena na zprostředkování ubytování a cenných informací nezávislým cestovatelům. Umožňuje poznávat cizí zemi jinak než z okna

hotelů a hostelů. Vše je založeno na vzájemné důvěře mezi lidmi.

jen poslali adresu, ať si cestu k nim domů najdeme sami.

Očekávání a nabídka hostitelů

Někteří couchsurferi chápou nabídnutou pomoc jako možnost poznat dalšího člověka, cizí kulturu. Očekávají, že si s nimi návštěva bude povídat, že s nimi stráví čas a že se bude zajímat o jejich zemi. Jiná skupina couchsurferů naopak nepočítá s tím, že se vám bude věnovat. Nechává na vás, ať si čas sami zorganizujete, takže si pak připadáte jako v hostelu – s tím rozdílem, že nic neplatíte. Couchsurferi se liší také tím, jakým způsobem se se svými hosty setkávají. Někteří nás vyzvedli přímo na nádraží, což je výhodou v zemích, ve kterých nerozumíte místnímu jazyku. Jiný nás hostitel vyzvedl autem a další nám gentlemanky tahaly naše příliš těžké batohy. Někteří nám

Osobní zkušenosti

Couchsurfing využívám jako host i jako hostitel. Zájemcům o ubytování nemohu nabídnout samostatný pokoj s postelí, ale komu stačí přespát ve spacáku na matraci, je u nás vítaný. Vystřídali se u nás lidé z Austrálie, Hong Kongu i Anglie a vždycky to bylo příjemné a zajímavé setkání. Jako host ráda vzpomínám na Markuse, který nám dal k dispozici hostinský pokoj, mobilní telefon a klíče od bytu, takže jsme si s kamarádkou připadaly jako v hotelu. Když jsme se druhý den večer vrátily, v obýváku spala Korejka – další host. Markus měl couchsurferky naplánované

pokračování na str. 2

Ramadán cestování nepřeje

Do muslimského Maroka jsme se vydali na podzim, protože na jaře jsme to nestihli a přes léto bychom asi padli vedrem. Navíc jsem cestu musela sladit se školou, takže nezbylo než vyrazit koncem září, byť to znamenalo přijet ještě na pár posledních dní ramadánu. Nevadí, na horách nikoho nepotřebovat nebudeme a až budeme pokračovat nížními, už bude po ramadánu a vše bude fungovat tak, jak má, myslili jsme si.

Svačina za rohem

Prvním problémem bylo, že během ramadánu se nesmí od svítání do setmění jíst. U cizinců se sice toleruje stravování během dne, ale děje se tak uvnitř hotelů, skrytě před zraky muslimů. My cestovali samostatně a úspěšně, mimo hotely, takže svačinu jsme vždy přežvýkali schováni někde v rohu a za batohem, po pár dnech už ale celkem neskrývané.

Protivná doprava

Horší to bylo s dopravou. Maročané jsou s končícím ramadánem čím dál tím protivnější, hladovější a snaží se z vás vyždímat, co jde. Autobus, nejlevnější dopravní prostředek, jezdí během ramadánu trochu omezeně (asi jako u nás o Vánocích),

Marocká Sahara – velbloudi, PETlahve a čtyřkolky.

Autor: Markéta Svárovská

jízdní rády na nádraží nevisí a autobus samotné mají cílové stanice za oknem psané arabštinou. Na nádraží se k nám vždy vrhlo několik místních naháněčů, kteří dostanou provizi od autobusáka či taxikáře, takže se můžou přetřhnout. Protože od taxikáře je zřejmě odměna vyšší,

často nám tvrdili, že autobus naším směrem dnes ani zítra nejede, je ramadán a nezbývá, než jet taxikem. Mnohdy jsme na nádraží strávili hodinu až dvě, vraceli se k různým pokladnám, ale nikdo nám

pokračování na str. 2

EDITORIAL

Odkdy se člověku říká cestovatel? Je tento termín dán minimální dobou v cizině, počtem projetých států, kilometrů nebo prostě jen faktem, že člověk rád poznává cizí kraje, byť doma? Nevím. Ze zkušenosti vím ale jednu věc: ti lidé, kteří se cestovateli samonazývají, nesahají mnohá přispěvatelům Kalimery ani po okraj trekové boty.

O to příjemnější je pro mě zjištění, že většině z vás není třeba vysvětlovat, o co v Kalimere jde. Vaše příspěvky jsou toho důkazem. Kalimera neprodává známá jména, Kalimera předává praktické zkušenosti. Od letošního roku vychází Kalimera pouze čtyřikrát do roka – hned další číslo bude letní dvojčíslo s již tradiční sportovní přílohou věnující se in-line bruslení, cykloturistice a dalším aktivitám, kterým se sportovně založení lidé na cestách nevyhnou. Zaslát nám své zkušenosti z takových, ale i jiných cest a akcí, můžete na redakční e-mail nebo přímo na web Kalimery díky pravému hornímu odkazu „Přidat článek“.

A pokud víte o člověku, který si nehraje na cestovatele, ač na to má výsostné právo, praskněte nám ho. Rozhovor s ním nebo jeho zkušenosti třeba otevřou oči těm, kteří stále ještě netuší, jaké jsou mezi „cestovateli“ rozdíly.

Kateřina Sekyrková
redakce@kalimera.cz

SOUTĚŽ

O ZÁJEZD CK KUDRNA

Poslete nám správné odpovědi na následující otázky do 15. dubna 2009 na email redakce@kalimera.cz a vyhraďte 10denní putování po druhém nejvyšším pohorí transylvánské části rumunských Karpat – Paring a Capařini s Kudrnou v termínu od 10. do 19. 7. 2009. Číslo zájezdu: 29706-1, katalogová cena: 3970Kč.

1. Na kterém zájezdu s Kudrnou můžete navštívit část rumunských Karpat přezdívanou „Rumunské Mongolsko“?

- a) Apusenii, Bihor a Vladesa
- b) Șureanu, Lotru a Cindrel
- c) Za probouzející se přírodou Karpat

2. Které nejvýchodnější místo v Rumunsku můžete s Kudrnou navštívit?

- a) Sulina
- b) Brașov
- c) Humor

3. Kdy se koná další ročník recesistického kudrnovského závodu „Koulení kola z Lednice do Brna“?

4. Kolik unikátních návštěvníků bude čist web www.kalimera.cz 18. dubna 2009?

5. Máte zájem dostávat emailem novinky od a) CK KUDRNA b) KALIMERY

Nejlevnější nocleh na cestách

pokračování ze str. 1

na celý měsíc, očividně mu nevidilo, že se mu v bytě střídají noví a noví lidé. Úplně jiný extrém byl couchsurfer, který nás ubytoval ve své dílničce mezi pítky, svéráky a kladivka. Navíc měl večer vždy program do půlnoci, takže nebyla zrovna žádná sláva procházet se v listopadovém počasí venku nebo zabíjet čas popíjením piva v hospodách, než jsme mohli jít „domů“. Další zajímavé setkání bylo v Bangkoku. Náš couchsurfer totiž svůj byt nezamykal a přišlo mu to hrozně stranné. Ne už tolik nám, protože jsme měly batohy plné suvenýrů z naší tříměsíční cesty. Naštěstí ho zrovna tehdy nevykradili.

Couchsurferi, kteří tuto formu poznávání nových lidí teprve objevili, byli většinou

nadšení, že u nich přespává opravdový cizinec. Stávalo se nám často, že nás pozvali na večeři, provázeli nás po městě a povídali si s námi o jejich a naší kultuře. Mnohdy to byla hodně příjemná setkání, takže se nám ani nechtělo odjet.

Vzájemná hodnocení

Jak ale poznat, zda člověku, u kterého chcete přespát, můžete důvěřovat? Webové stránky couchsurfing.com nabízí možnost přečíst si v profilu hostitele, které chcete oslovit, reference od jiných couchsurferů. Ze své zkušenosti musím říct, že jsem nenarazila na nikoho, komu bych později napsala negativní referenci. Člověk s pozitivními referencemi působí vě-

rohodněji a je tedy pro něj snazší oslovit hostitele v jiné zemi. Zároveň bývá o jeho „důvěryhodný gauč“ větší zájem.

Lenka Prokopová

související články

- Ubytování na kuřích nožkách
- Hostelling II. - Komu je hostel určen?
- Noc v uličce lehátkového vagonu
- Hospitality club - pohostinnost nadověškol!

»»» www.kalimera.cz

Ubytování

Komentář k článku:

Výborný postřeh a varování pro ostatní cestovatele. Pokud můžete, vyhněte se muslimským zemím o ramadánu. Posouvá se každý rok o 11 dní dozadu, takže brzy padne na letní prázdniny (v roce 2009 začne 21. srpna pozn. red.). O ramadánu je těžké nejen sehnat přes den něco k jídlu nebo něco zorganizovat, ale člověk si neužije ani příjemné posezení s místními obyvateli v čajovnách, poklábosení nad vodní dýmku nebo pouhé odpočinutí si na schodech s cigaretou a pozorování okolí. Maročané jsou ale oproti mnohým jiným muslimům ve víře poměrně vlažní. Pouhé lknoutí si vody přes den během ramadánu na ulici Afghánistánu, SZ Pákistánu nebo třeba v Jemenu by i pro cizince nemuselo skončit dobře.

Lucie Kinkorová

Ramadán cestování nepřije

pokračování ze str. 1

neprozradil, kdy a odkud autobus pojedje. A tak jsme opravdu jeli grand-taxi. Jednalo se o starý bílý mercedes, klasický sedan, který inzerují pro osm osob! Stejně jako v mnoha jiných zemích se platí za celé auto, záleží tedy na počtu cestujících. Čítali jsme se jako dojně krávy, když cenu vždy neskutečně napálili a po dlouhém dohadování slevili na polovinu, což bylo stále velice přemrštěné. Navíc nejen nechtěli čekat na další cestující, ale dokonce odmítali brát i místní zájemce, prý pro naše pohodlí, o které my nikterak nestáli. Cestou jsme pak potkávali právě ty autobusy, které během ramadánu zaručeně nejedí, míjeli stopující a v cíli se začínali od začátku dohadovat o ceně, kterou si řidič během cesty rozmyslel, protože „je ramadán, přece, tak nám dejte víc“.

Lahodná plesnivá bageta

Poslední den ramadánu jsme dojedli český chléb a těšili se na následující ráno, které nás mělo zachránit. Omyl. Po ramadánu totiž následují minimálně třídenní oslavy, kdy nefunguje už opravdu nic. S chlebem nás zachránil starý prodáváč, který nám z domova přinesl vlastní sváteční placku, a v jiném obchůdku měli týden plesnivou bagetu a sušenky. Autobus jel už opravdu jen jediný za den, ale tentokrát alespoň fungovala solidarita. Maročané, kteří objíždějí příbuzné, nás často svezli za úplatu na korbě alespoň několik kilometrů.

Marocká kola

Druhý den oslav jsme si chtěli půjčit na tři dny kola. Za půl dne se nám podařilo v celém městě najít pět kol, která byli majitelé ochotni půjčit, a vybrat z nich dvě obstojná kola s nosičem, oběma brzdami a pouze třemi prasklými dráty. Majitelé,

jindy proslavení svým smlouváním, tentokrát o ceně ani příliš debatovat nechtěli, protože na rozdíl od nás věděli, že druhý den oslav prostě nic jiného neseženeme. Takže proč by nám dávali slevu. Dlužno říci, že podobný stav kol a vybavenost půjčovně (kromě jedné exkluzivní na Saahře) byl i všude jinde bez ohledu na ramadán. Po skončení oslav konečně začaly fungovat pekárny a už jsme s dopravou ani jinými službami neměli problém.

Markéta Svárovská

související články

- Respekt k odlišnosti - vše s mírou
- Přepadení, vydrápaní a uspávání nejen v Asii
- Jak komunikovat s asijskými domorodci
- Do banky v Uzbekistánu? Ani párem volit!

»»» www.kalimera.cz

Rady na cesty

Pracovní léto v Americe

Celý loňský rok jsem se připravovala, těšila a hlavně šetřila peníze na třítydenní trek v Norsku. Jenže když už se léto přiblížilo, vypadal mi kvůli neodkladné práci parťák. Bylo to zklamání, ale já se rozhodla, že když neprojdou pěšky v létě Norsko, tak alespoň objevím pracovní Ameriku. Z velkého množství agentur na internetu jsem si vybrala dvě a rozhodla se zjistit možnosti a podmínky.

Výběr agentury

Nejdříve jsem zavolala do první agentury a snažila se zjistit, jaké mám s nimi možnosti. Nic moc jsem se nedozvěděla, ale za několik dní mi přišla SMSka, že bude následující den odeslán balíček s vyžádanými informacemi na dobírku v ceně čtyři a půl tisíce korun, ať potvrdím, že ho chci. Zaskočilo mě to, na nesmyslnou SMS jsem neodpověděla. Téměř jsem na to zapoměla a do měsíce přišla další SMSka, že následující den mi bude doručena „vyžádaná“ balíček, a pokud ho nepřevezmu, tak bude cena za dobírku na mně právně vymáhána. Naštěstí jsem u této agentury nic nepodepsala, takže nemohli nic vymáhat. Doporučuji proto internetové přihlašovací formuláře a cokoliv nadepsaného jako „závazné“ přeskakovat a jednat pouze s konkrétními osobami minimálně přes telefon, ideálně však osobně. Svoje pracovní léto v USA jsem nakonec světila zástupci druhé agentury z mého výběru, který byl již po telefonu příjemný a důvěryhodný.

Blesková příprava

Vše proběhlo úplně na poslední chvíli - uzavěrka přihlásek, přihlášení do kurzu lifeguardingu, poplatky americké agen-

tuře a vůbec všechny papíry, fotky a potvrzení ze školy. Když máte na všechno čas půl roku, tak je to fajn, ale když chcete za šest týdnů odletět a mít všechno vyřízené, je to skutečně smršť.

Pomoc agentury

Celou dobu v Americe jsem měla v agentuře oporu, ať už jsem řešila něco s americkým zaměstnavatelem nebo když jsem si hledala druhou práci. Je pravda, že jakmile přistanete v USA, tak je vše už jen na vás, ale právě agentura vás před cestou vybavuje veškerými potřebnými informacemi. Čím lepší máte informace, tím hladší je pro vás na začátku vyřizování imigrační americké byrokracie, jednání s americkým zaměstnavatelem nebo začínání ubytování.

Pracovní doba v USA

V programu Work and Travel máte většinou zaměstnání domluveno už dopředu v ČR. Některé šťastlivce dokonce zaměstnavatelé vyzvednou na letišti. Pak záleží jen na vás a zaměstnavateli, jak bude vaše léto v Americe vypadat. Já jsem pracovala jako plavčík v Houstonu. Každý zde má svého supervisory, se kterým je vhodné být zadobře, protože ten prakticky určuje, kolik budete mít práce. Ze zákona musíte dostat alespoň 40 hodin práce na týden. To je minimum a každá hodina nad rámec těchto 40 hodin je považována za přesčas, který je placený o polovinu lépe než běžná hodina práce. Právě tyto přesčasy vedení nerado vyplácí. Před sezónou a po sezóně je naopak bazénový management vděčný za každého evropského plavčíka, který může pracovat. Takže je dobré odletět co nejdříve.

Druhá práce

Po příjezdu do USA zajděte ihned na Social security office, kde je třeba se přihlásit a požádat o SSN (Social Security Number). Toto číslo je nezbytné k tomu, abyste získali případně druhou práci, a je naprosto nepostradatelné, pokud chcete po příjezdu do Čech získat v USA zaplacené daně nazpět. Já jsem pracovala na bazéně s otevírací dobou pouze odpoledne, více mi můj supervisor nedal. Druhou práci jsem si proto začala hledat ještě dříve, než jsem získala Social Security Number. Bez něj mě sice přijali, ale začít pracovat jsem směla, až když bylo v mých papírech. To se naštěstí stalo už po třech týdnech po požádání, někdy to trvá i týdnů šest.

Způsob výplat

Nejčastější způsob, jakým zaměstnavatelé vyplácejí svoje zaměstnance, je výplatní páska s šekem. S tím pak zajdete do banky a necháte si převést peníze na účet. Bankovní účet si otevřete ihned po příletu do USA a je to oproti zakládání účtů ve Velké Británii velmi snadné. Výplatní pásky nevyhazujte, předkládají se při žádání o vrácení daní, které se provádí po návratu do ČR. Výplatu dostanete jednou za 14 dní. Většinou se vám strhává suma peněz za ubytování a samozřejmě daně.

Vrácení daní

Vrácení daní opět zprostředkovávají agentury a radím nepodceňovat jejich výběr. Agentury si berou jako poplatek za tuto službu určité procento z navrácených daní. Již v Americe vám budou chodit na email nabídky nejruznějších takových agentur. Neundáhlete se s výběrem, pomoci vám může i vaše zprostředkovatelská agentura práce. Nechte si poradit - americké daně jsou přece poslední peníze, které ze své usilovné letní práce budete mít, a je docela užitečné získat je všechny. Budou se přece hodit na další cestování!

Tereza Šírová

související články

- Jak se v Austrálii shání práce
- Plavčíkem v USA
- Letní pracovní tábory v USA
- Práce v Irsku ve fastfoodu!

»»» www.kalimera.cz

Práce v zahraničí

PRÁCE A GESTOVÁNÍ V USA

- CENA ZA PROGRAM WORK AND TRAVEL od €250 včetně pojištění na 3 měsíce
- CENA ZA TÁBOROVÝ PROGRAM od € 295 včetně pojištění i zpáteční letenky

The Best Summer of Your Life www.ccuusa.cz

CZECH US WORK AND TRAVEL USA TROCHU JINAK

- » jsme nejrychleji rostoucí agenturou svého druhu v ČR
- » zajistíme zaměstnavatele, ubytování, pracovní smlouvu, letenku, vrácení všech daní zpět
- » pracujeme a komunikujeme 7 dní v týdnu k Vaší plné spokojenosti

www.czech-us.cz

tel.: 776 367 840 nebo 776 367 740

TO PRAVÉ MONGOLSKO

Po předčasné návratu z hor nám zbývalo ještě mraky času na zbytek Mongolska, a tak jsme oproti původnímu plánu letět zvolili variantu přesunu po zemi v naději, že bude zajímavější, dobrodružnější. Věřili jsme, že poznáme zemi více, jak se říká, zevnitř.

Furgonem přes sedlo

První přesun byl místním furgonem (v Rusku maršutka) s dvěma místními borcem a zásobou marmelády pro celý jižní region tak na pět let. Ač jsme nepochopili, byla s klukama sranda. Asfalt skončil půl kilometru za městem a pak už jen následovala místní rychlostní komunikace. Pozná se podle toho, že je vedle sebe v zemi vyjeté více jak šest koridorů. Za dne to ještě šlo, ale kudy hledali cestu přes zasněžené sedlo (2753 m n.m.) po tmě, to fakt netuším. Jediné, co jsem bezpečně poznal, bylo vyschlé řeciště a vlk běžící asi 10 min před námi, než zmizel kdesi v houštině. Každopádně jsme 250 km ujeli za neuvěřitelných 11 hodin a zůstali další tři dny v Hovdu, kde jsme chtěli ještě vyrazit do hor.

Zimní provoz města

Hovd je hlavním městem zdejšího ajmaku (kraje). Žije tu výrazně méně muslimů, ale jinak tu v podstatě chýpnu pes, neb je vše zahaleno do zimního hávu. V jurtách za ohradami ze dřeva se popíjí a maximální denní aktivity jsou omezeny na provoz tržnice. Potkali jsme jednu místní paní učitelku a ta nám půjčila na spaní svojí jurtu. Pro nás byla druhou osobou v zemi, která s námi byla alespoň částečně schopna komunikovat v angličtině.

Zlí skřítkové

Rozhodli jsme se pro další cestu do střední Mongolska, přišli na tržiště a začali se dohadovat na stanovišti furgonů (něco mezi autobusákem a odjezdem taxiků) na ceně. Dost nás pobavila věta, že dnes (úterý) nic nepojede, protože jsou na cestě zlí skřítkové. Ani peníze nezabíraly. Znamenalo to pro nás den navíc ve městě, které jsme prošli už křížem krázem, a myslili jsme si, že nás nic nemůže překvapit. Jenže ejhle, z ničeho nic se na tržišti vyloupil překupník s kožešinou a česky na nás hlekl: „Ahoj kluci a cholka, vy jste prý Češi a cete jet do Ulanu?“ V zemi, kde člověk nerozumí i kdyby chtěl, si na jednu povídáme s místním chlapem česky. Studoval v Čechách za komunismu 4 roky. Potvrdil nám, že opravdu v úterý nic nejedí kvůli špatným skřítkům. Dal si s námi snídani a jen tak nám půjčil auto, ať si někam zajedeme na výlet.

Vypůjčené auto

Auto se startovalo přes dva drátky a dvoje klíčky pomoci takové páčky, ale jelo super. Ptám se, zda nebude problém s policií či zda nevedí, že nemáme zadní SPZetku. „Stačí, že mam na okno tu známku na dálnici a oni ty kokoti dnes taky nejedou, když jsou ty skřítkové,“ dostalo se nám odpovědi. Natankovali jsme a vyrazili na výlet. Kam? Rovně za norem směr krásné skály, neboť tam vedla jediná cesta z města, dokonce asi i 12 km vyasfaltovaná. Byl to moc povedený den. Teda až do doby, kdy nám došel benzín (ukazatel nefungoval). Tak jsme si vyzkoušeli, jaké je to tlačit asi 5 km na nejbližší pumpu. Ze by ti skřítkové fakt fungovaly? Večer jsme den zakončili s borcem večerí jako poděkování a samozřejmě došlo i na místní vodku.

pokračování na str. 4

Batoch Treksport Patagonia 4 (x) 80

Před dvěma lety mi někdo z auta ukradl batoch plný věcí do přírody. Na všem špatném je ale i něco dobrého, a tak jsem to po prvotním šoku a rozhořčení začal považovat za takový nucený upgrade v podstatě všeho – včetně batochu.

Požadavky

Mojí hlavní preferencí při výběru nového batochu byl objem, a to v tom smyslu, aby splňoval nároky současného turistu v rozsahu od víkendové akce typu snowboardový freeride někde na Slovensku po půlroční cestování po světě. Možná jsem byl zaslepený právě dobrou zkušeností s batochy zmíněné značky, každopádně v době, kdy jsem si batoch pořizoval, tyto nároky splňoval pouze Treksport – batoch Patagonie 4 (x) 80. Ostatní značky končily s objemem někde na 70+10litrech a to mně nestačilo.

Objem

Batoch je to vskutku veliký, nebál bych se říct expediční. Každý má ovšem hranice, kde končí turistika a začíná expedice, někde jinde. Batoch je rozdělen na 2 komory a vrchlík. Vrchlík je snímatelný. Dolní komora má nezávislý vstup na zip a horní komora je přístupná shora a je uzavíratelná dvojicí stahovacích šňůrek. Zde lze v případě nutnosti nahnat něco na objemu (asi 10 litrů) při nestáhnutí šňůrek. Vylepšení oproti předchozímu modelu je horní kompresní popruh. Vrchlík se zabudovávají dvěma kapsami a nepromokavým vakem na batoch bohužel nedokáže pořádně pokrýt top hlavní komory v případě, že je plný. Vada to není závažná, ale je to něco, co mi trochu kazí dobrý dojem.

Zádový a nosný systém

U Patagonie je nutné, na rozdíl od modelu Tatra, nastavení nosných popruhů

Zádový systém nemusí vyhovovat všem – zatížený batoch si je třeba při koupi vždy vyzkoušet.

batoch sundat, což mi nevadí. Zádový systém je podporovaný dvěma hliníkovými ližinami, které je možné vyjmout (zřejmě pro účely čištění batochu). Navíc jsou ližiny profilované ve tvaru zad, takže kdo má „jiná“ záda, může ližiny zohýbat podle svých proporcí. Přesto doporučuji před koupí naložený batoch vyzkoušet, nemusí sedět všem.

Komfort versus větrání

Snaha o odvětrání zad je patrná, nicméně marná. Nedělal jsem si však iluze, že jiné batohy na tom budou lépe – vždy se více méně musejí dotýkat ramenou a zad. Minimalizace dotykových ploch sice vede k redukci pocení pod nimi, avšak za cenu komfortu. Tento poměr je u Patagonie op-

timální, komfort možná lehce převažuje odvětrání.

Použité materiály

Co mi na zádovém systému vadí, je materiál. Možná si řeknete, že je to malichernost, ale polstrovaní velice ochotně přijímá jehličí a nechce ho pustit. Svrchní materiál je totiž pórovitý, zřejmě podporující odvětrávání, ale velikost pórů bohužel přesně odpovídá velikosti jehličí.

Materiál celého batochu je sice jemnější než u minulého modelu, nicméně odolný dostatečně vůči mechanickému opotřebení. Batoch není voděodolný – proto má v sobě implementovanou pláštěnku. Pláštěnka se sestává z impregnovaného šustáku lemovaného gumou a popruhu,

který má zřejmě řešit situaci, kdy silný vítr pláštěnku z batohu strhne. Není to dobré řešení – v silném větru a dešti je manipulace s vlající pláštěnkou na batoch to poslední, co člověk potřebuje. I když tato pláštěnka nepatří mezi nejlepší modely, je to oproti minulé generaci, kde pláštěnka zcela chyběla, velký krok kupředu. Lepší stříh a lepší nasazovací systém tak zřejmě čeká na další model.

Možná vylepšení

Obecně mi přijde, že jednotlivé nové či vylepšené prvky oproti starším modelům nejsou po designérské stránce dotaženy do konce (teď nemám na mysli vzhled) a je na nich co zlepšovat. Ve prospěch nové Patagonie mluví vzhled a cena. Za stejnou cenu (2600 Kč) dostanu něco navíc a patrně bude i lehčí (2300 g) než předešlá generace. K dokonalosti Treksportu ještě hodně schází, avšak poměr cena/výkon je přijatelně nízký a všechny základní funkce, které má batoch mít, zvládá na výbornou.

Karel Cvalin

Tento příspěvek vyhrál hlavní cenu zimního kola Testovny. Jeho nezkrácenou verzi si můžete přečíst na www.kalimera.cz, rubrika Testovna.

související články

- ▶ Batoch Treksport TATRA 80
- ▶ Batoch Treksport Liquidator 8L
- ▶ Batoch Treksport Patagonia

▶▶▶ www.kalimera.cz

Testovna

ZPRÁVY Z VELETRHŮ

Veletrh S1

Brněnský veletrh Kabo & Style je již tradiční výstavou moderního oblečení. Veletrh outdoorového a zimního vybavení S1 se prezentuje vedle této tradiční akce teprve druhým rokem a měl představit novinky sportovního odvětví. Letošní ročník by se dal charakterizovat jako komorní představení několika českých výrobců a dovozců, jejichž novinky i tak zabraly při podrobném zkoumání celý den.

Sportprague

Zimní vybavení bylo na S1 zastoupeno minimálně – bylo poměrně hojnější v paralelně probíhající veletrhu Sportprague v Praze, kde si na své přišli i vyznavači in-line bruslení (viz článek na www.ladronka.cz). Oživením pražského veletrhu byly dvě haly plné lodí a karavanů, které se letos veřejnosti představily o měsíc dříve než bylo v Letňanech zvykem.

Merino na každém stánku

Zřejmě nebude trvat dlouho a termoprádlo z Merino vlny bude mít na stánku skutečně každý vystavovatel. Tento trend již bylo možné zaznamenat v loňském roce, ovšem dovoz dalších značek nás znovu překvapil. Nabízí se otázka kvality, zejména síla vlákna, způsob pletení či přidávání syntetiky. Dnes již evidentně není problém oslovit výrobce vlákna z Merino vlny o průměru 16 – 20 micronu (v této síle nekouše) a výrobou zadat dále či se stát takových výrobků dovozcem.

Záruční servis

Velmi nás zaujaly informace, které mohou zákazníkům pomoci poznat kvalitu daného výrobku či naznačit snahu výrobce, který bere svoji výrobu jako skutečné řemeslo. U Merino termoprádla značky Ortovox máte zaručenu výměnu kusu, který do dvou let prokáže jednu ze svých vlastností – křehkost Merino vláken. Projevuje se to malými dírkami, které nelze nijak opravit. U péřových pletů německé značky Yeti máte zaručenu po jednom roce používání kontrolu, výměnu poškozeného či doplnění slehlého peří (husí peří Crystaldown). Pro českého zákazníka se tento servis sice trochu prodrazí poštovným, ale přesto je tato služba zajímavá zejména pro ty, kdo ve svém spacáku první rok spí skutečně často.

Kateřina Sekyrková

konkrétní novinky čtěte na www.kalimera.cz, rubrika Vybavení/novinky.

Holan
VYBAVENÍ DO PŘÍRODY
Slavíkova 5, Praha 2 (metro nám. Jiřího z Poděbrad)
Tel: 222 725 412, 775 211 739, po-pá 10:00-18:30 h
www.holan.cz
od 15. dubna nový suterén pouze pro STANY!

Outdoor Outlet
www.Outdoor-Outlet.cz
E-shop a pobočka v Brně (Lidická 28) v provozu CELOROČNĚ!

Výstava stanů
www.VystavaStanu.cz
červen – červenec | Výstaviště Letňany

Testovna – dešť a hmyz na vlastní kůži

Dešť, silný vítr, komáři, mušky... Tak to muhle se na cestách prostě nevyhneme. Nikoho nečekají ve světě jen příjemné věci. Jenže proti některým nepříjemnostem se můžeme chránit.

Každý z nás už si jistě prostál pod stromem pár desítek minut, než přešel ten nejhorší slejvák. A kdo si nezkusil zběsilé klíčkování a máchání rukama s cílem utéci před mrakem pištících komárů a přitom nafackovat co nejvíce jeho členům? No a nepatříte zrovna vy mezi ty chytrolíny, kteří se snaží vybit komáry ze stanu sprejovým repelentem a potom reklamujete repelentem zničený zářít tropika?

Pošlete nám do 20. dubna 2009 na redakční email své zkušenosti s tím, jak se preventivně chráníte, ať už úspěšně či neúspěšně, proti hmyzu, dešti či větru. Popište nám, jak vás zradil stan, jak si komáři z vaší moskytiéry udělali prolézačku a pončem jste maximálně vystrašili zajíce v lese. Nejlepší 3 příspěvky odměníme cenami značky NIKWAX – repelenty, impregnacemi a čistícími prostředky na outdoorové vybavení. Samozřejmě odměníme zajímavé příspěvky i na jiné téma, týkající se osobních zkušeností s outdoorovým vybavením. Podmínky a detailní seznam cen jarního kola Testovny jsou zveřejněny v hlavní části článku rubriky Testovna na www.kalimera.cz

Ceny jarního kola Testovny:

Přípravky NIKWAX

Nick Brown za mlada putoval každý rok po Skotsku a byl velmi nespokojený s tehdy dostupnými impregnačními prostředky. Proto vynalezl svůj vlastní výrobek, který zajistil jeho botám nepromokavost a potřebnou péči. Nickův vosk (odtud název NIKWAX) na koženou obuv byl začátkem jedné velmi úspěšné historie. Poslední novinkou jsou vedle řady čistících a impregnačních přípravků repelenty vhodné na vybavení i lidskou kůži pod názvem NIKWAX SkiToStop. Více info na www.nikwax.cz

KAŽDÝ NĚKAM JEDE! A CO CHYSTÁTE VY?

WARMPEACE
SEA TO SUMMIT

Na dovolenou jezďte všichni. Někdo na nenáročnou, někdo na sportovní - adrenalinovou, ale jen málo z nás plánuje nevdědní a neotřelé zážitky, které by mohly zajímat nejen jeho, ale i ostatní, podobně naladěné dobrodruhy. Právě tím, kterým nechybí odvaha, zdraví a chuť podniknout akci, která nepostrádá nápad, ale chybí jim prostředky na vybavení, můžeme v rámci našich možností pomoci.

Zašlete svůj projekt do redakce Kalimery do konce února 2009. Ze všech, které do uzavření dojdou, vybereme 3 nejzajímavější, kterým poskytneme materiální podporu. Více na www.kalimera.cz

www.warmpeace.cz

NEJVĚTŠÍ NÁKUPNÍ RÁJ NA STANY

Camping Market
Palackého 615
tel.: 481 641721-2
fax: 481 641723
512 51 Lomnice nad Popelkou
www.campingmarket.cz

KIWI svět map a průvodců
www.kiwick.cz

navštivte náš e-shop na www.kiwick.cz

s námi se nezatratíte

- turistické průvodce a mapy
- automapy a autoatlasy
- horolezecké publikace
- cykloturistické mapy
- navigace GPS
- vše o cestování

specializované knižní společnosti KIWI
Jungmannova 23, Praha 1
informace na tel. 224 946 455
e-mail: mapy@kiwick.cz

Aktivní prázdniny zájezdy pro mladé

ALPINA
cesty za dobrodružstvím

Nová turistika
cyklistika
Ferraty
Expedice

Ukrajina, Rumunsko, Cerná Hora, Korsika, Norsko, Indie, Karpaty, Alpy, Dolomity, Kavkaz, Himálaj

www.alpina.cz

CK ALPINA, Provoznickova 39, 613 00 Brno
tel.: 548 522 652, 777 257 462, e-mail: ck@alpina.cz

Lyžování v Srbsku

pokračování ze str. 1

výpravu, hloubící do sjezdovky krátery a hrající si na živý slalom. Výjimkou nejsou ani pokařující džentlmeni nebo plučníci lyžařská školka napříč černou sjezdovkou.

Sjezdařské terény

Na displejích s aktuálním stavem sjezdovek je označena většina z nich v provozu, ale realita je vždy jiná. Nudit se rozhodně nebudete. Z lyžařských terénů tu poznáte jak standardní klasiku, tak i nefalšovanou divočinu. Všude, kde nerostou stromy, se dá lyžovat, což ocení hlavně freerideři. Začátečníci si užijí dlouhé mírné sjezdy po hřebtech kopců a když se cítí na víc, spustí se prudším svahem do údolí. Černé sjezdovky jsou zde i takové, že na startovní hraně se vám zatočí závratí hlava, a pokud máte volnou cestu, nejlepším řešením je na chvíli si užití volného pádu. Sjezdovky jsou perfektně upravené. Doporučuji na ně vyrazit dříve, než se srbští lyžaři probudí (kolem 11 hod.) a zažijete nefal-

šovaný „Den Trifidů“ na lyžích – na sjezdovkách budete sami! Za pěkného počasí si můžete vychutnávat panoramata: pohoří Durmitoru na hranici s Černou Horou, makedonského pohoří Šar, bulharské Staré Planiny a rumunských Karpat!

Číselné informace

Startovací stanice (se strašidelnými hotely) je ve výšce 1 700 m n.m., konečné stanice vleků ve výšce cca 2 000 m n.m. Vleků je zde 21 a celková délka sjezdovek je skoro 60 km. Skipas na týden = 6 dní = 90 eur. Ubytování: za cca 50 eur/noc/apartmán.

Martin Polák

související články

- Lyžování na Balkáně
- Vlakem po Srbsku a Černé Hoře
- Pobyt u srbského pekaře

www.kalimera.cz
Srbsko a Černá Hora

Český Grand Canyon

Pivnickou roklí s velkým množstvím pískovcových skal, malými jeskyněmi a tunely můžeme považovat za český „Grand canyon“. Tato pozoruhodná lokalita se nachází v srdci Českomoravské vrchoviny nedaleko městečka Hlinsko a je s podivem, že je pro české turisty stále ještě neznámá.

Hlavním důvodem asi je, že přes tuto krásnou oblast nevede klasická turistická značená stezka, na které jsme u nás zvyklí. Roklí vede trasa, kterou vybudovalo a označilo Sdružení obcí Toulavcovy Maštale. Místo klasických značek Klubu českých turistů je zapotřebí se přeorientovat na bílá kolečka s tečkou uprostřed. Samotná Pivnická rokle je dlouhá více než 1,5 kilometru, ale díky členitému terénu, občasným překážkám v podobě naplaveného dříví a úzkých míst (nejužší má pouze půl metru) budete na výlet po Pivnické roklí potřebovat alespoň hodinu. Většina lidí je však natolik nadšená, že si ji projede hned dvakrát.

Pavel Pichter

související články

- Skalní lezení na Rabštejně
- Smrčina – šumavské pralesy
- Rychlebské hory

www.kalimera.cz
ČR

TO PRAVĚ MONGOLSKO

pokračování ze str. 2

Odložený odjezd

Další den už byly podmínky pro dopravu dobré, a tak jsme hned ráno na dobu odjezdu dorazili na zastávku a usmlouvali cenu na námi přijatelnou částku. Naložili jsme si batohy. Prý se pojedě až tak kolem poledne. Klasika. Šli jsme si tedy ještě nakoupit. Pak teda, že se pojedě až ve dvě. No nic, dali jsme oběd a čekali dál. Furgon se mezi tím plnil místními, až to chvílemi vypadalo, že auto je průchozí a oni chodí dokola. Ve čtyři hodiny odpoledne jsme jeli kamsi na dvůr přidělat zahrádku na střechu pro naše batohy a další zavazadla.

Přetížený furgon

V pět hodin pak došlo na konečné nastupování. To teprve začala sranda. Auto konstruované pro 11 lidí se vydalo na cestu až po té, co nás tam sedělo plných 20. Na klíně, v protisměru, na zemi, pod střechem, na řadící páce a s hlavou trčící z okénka. Řidič totiž nějak zapomněl, že my tři Evropané (dva statní muži při síle a jedna řeckně sportovně laděná dáma) jsme poněkud větší a širší než oni a že s námi jede jedna místní občanka vizážky spadající spíše do prodejny McDonald's v USA, která sama zabrala hned tři sedačky a vysloužila si tak od první chvíle výstřednou přezdívkou prasopes.

Nezapomenutelná jízda

Pak se ještě jelo na benzínku natankovat a do obchodu nakoupit jídlo na cestu. Přes den na to přeci nebyl čas. O půl sedmé večer jsme konečně vyrazili na cestu. Po deseti kilometrech údešné cesty jsme začínali dostávat křeče a při myšlence na ještě dalších 1150 km průměrnou rychlostí 20–40 km/hod docházelo i na mdloby. Člověk musel bojovat sám se sebou a navíc ještě i s dvěma místními čičmundama, co měli právo sedět na stejných sedadlech jako my. Byla to taková hra ostrých loktů s přestávkami po šesti až osmi hodinách jízdy na deset minut na čůrání. Po dvou dnech a nocích jsme se konečně dokodrcali do Arvayheeru. Jízdu jsme přežili a nikdy ji nezapomeneme.

Marek Pazderský

Cestu podpořila firma Warmpeace, Direct Alpine a CHS.

související články

- Uazy a furgony
- Doprava v Mongolsku
- Boj v Mongolsku o ruská víza

www.kalimera.cz
Mongolsko

AKCE

13. – 15. března 2009 **DOVOLENÁ A REGION** – výstava cestovního ruchu; Ostrava, Černá louka; www.cerna-louka.cz

14. března 2009 **VODÁCKÝ DEN V CHOČNI** – vodácké závody a kulturní akce pro všechny příznivce vodáctví, Choceň; www.vodackyden.cz

19. března 2009 **JARNÍ CYKLOJÍZDA** – jízda, jejímž cílem je bezpečná Praha pro cyklisty, start 18:00; Praha; více info na www.cyklojizdy.cz

21. – 23. března 2009 **KOLEM SVĚTA** – cestovatelský festival, KD Ládví, Praha; www.kolem sveta.cz

9. – 12. dubna 2009 **TROSEČNÍCI** – jediná outdoorová reality show bez outsiderů, Slatiňany; www.atletivakci.cz

Fotosoutěž Ekologie v objektivu o 120 000 Kč

Amatérští i profesionální fotografové mají i tento rok šanci prostřednictvím svých snímků upozornit na nutnost ochrany klimatu a potřebu naší zodpovědnosti. Firma Bayer pořádá letos již šestým rokem celostátní fotografickou soutěž EKOLOGIE V OBJEKTIVU. Projekt získal záštitu Ministerstva životního prostředí, mezinárodní organizace UNEP a Českého svazu ochránců přírody, jedním z mediálních partnerů je také náš časopis Kalimera. Své snímky do soutěže k vyhlášenému tématu „Klimatické změny – naše výzva“ můžete zaslat prostřednictvím portálu www.ekologieobjektivu.cz až do 14.8.2009. Soutěží se ve dvou kategoriích: 11 až 18 let a nad 18 let. Na vítěze čekají lákavé ceny v celkové hodnotě 120 000 Kč a možnost prezentovat svá díla na prestižním místě v centru Prahy a také v rámci následné putovní výstavy po celé zemi.

V loňském roce čeští fotografové do soutěže přihlásili více než 900 ekologických zaměřených snímků. Výběr vítězných a dalších unikátních vybraných snímků z loňského, pátého ročníku soutěže „Ekologie v objektivu“ je k vidění na různých místech ČR v rámci putovní výstavy. V nejbližších měsících jej můžete zhlédnout od poloviny března do 2. dubna ve VOŠ a SOŠ v Březnici, u Příbrami, následně bude až do 5. května umístěna v Podblanickém ekocentru ČSOP Vlašim. Každý můžeme pomoci bojovat proti lhostejnosti k ochraně klimatu například prostřednictvím vašich snímků, proto neváhejte a přihlašte své příspěvky.

Vítězný snímek roku 2008 kategorie nad 18 let – Lidé: Hrazda života. Autor: Robert Vlk

O čem horolezci nepíší

Je to už vlastně dva roky stará historka z Nepálu, kdy jsme se snažili s naší slavnou partičkou šesti dobrodruhů vystoupit na vrchol hory Mera Peak vysoký 6 476 m n.m. Noc před vrcholovým pokusem je krátká a stejně nikdo, ať už zdravotně nervozitou nebo díky výšce (5 860 m n.m.), nespí. Ve dvě ráno pípají hodinky, rychle do sebe hodit pár hltů čaje, tatrunku, navlíknout zbytek oblečení, nazout boty s mačkami a hurá do boje.

Honzovi je blbě, zůstává spát. Sáva po 100 metrech otáčí, protože je kosa, že by se zlomil pes v zatáčce. Prošlapáváme cestu ledovcem skrze zapadající trhliny tedy jen ve čtyřech. Sype a syne, chvílemi vypadáme spíše jako sněhuláci než horolezci. Už je nového sněhu až po pás, a tak další dva borci otáčejí a jdou dolů. Já se Standou ještě chvíli brodím tím stále hlubším sněhem, ale postupně mi odpadá morál, a tak po hodině a půl strávené v záhrabu otáčím sto metrů pod vrcholové úbočí. Přichází deprese. Brodím se dolů sám – snažím se neztratit výstupovou stopu. Psychicky jsem na dně z toho, že jsem nedosáhl vrcholu, necítím prsty na nohách ani na rukách a jejich barva připomíná černé ponožky a rukavice. V nárazech fouká silný vítr metoucí sněh přímo do tváře, místo toho slavného Everestu čučím metr před sebe, neboť dál by v té váňci nedohlédl ani sám bystrozraký. Teploměr na hodinách zamrzl na -35 °C. Nejhorší ze všeho ale je, že se mi zrovna teď, v trhlínovém poli ve výšce 6 000 m n.m. chce strašně, ale fakt strašně na velkou.

Snažím se na to nemyslet a rychle proběhnout trhliny, jenže ono už to troubí v zatáčce, po chvílce to vzbíhá do cílové šachovnice a já už moc dobře tuším, že

nejen vzduch tu bude řídký. A pak to přišlo. Chvilí nečekaného zkratu. Ne že bych zrovna já, ale levá mačka – z ničeho nic si podklouzne a nemyslí přitom vůbec na následky. Její pohyb následovala celá noha, což mělo za následek, že již tak přetížená svěrače definitivně povolily a já jsem se normálně zcela regulérně posral. No co, ulevilo se mi. Jenže co s tím černým pasažérem?

Marek Pazderský

Teď teprve přišla krize, jenž si žádala akci opravdového muže. Nejdříve jsem se ujistil, že nestojím na trhlíně, a pak začal konat. Dolů musela jako první bunda s vestou, neboť kalhoty jsem měl z nezištných důvodů na kšandy. Po kalhotách šly dolů spodky, tou dobou již plnější než dětská plína po dvojitěm nášupu. No jo, ale co dál. Mačky ani boty jsem kvůli mrazu a nečitlivosti prstů na rukách sundat nedokázal a vyklopit či omýt to nešlo, neboť to v tom mrazu získalo tvrdost diamantu. Mezi tím se mi na stehnech vytvořila husina vysoká zhruba tak 10 až 15 cm a děkoval jsem Bohu, že je taková mlha, díky které mě nikdo nemůže vidět. Rozhodl jsem se pro rázný čin. Mozkem proběhl rozkaz: odřezat! Sakra, nůž má Sáva ve stanu. Tak přišel na řadu cepín. Jedním koncem jsem ho zapíchl do sněhu a druhým pižlal spodky, abych je mohl pohřbit i s radioaktivním odpadem na svazích do té doby krásné hory. Po deseti minutách hrubá síla zvítězila. Ani jsem si nevšimnul, že se nade mnou najednou z ničeho nic rozjasnilo, a tak jsem v momentě, kdy dnes již legendární spodky vydechly své poslední sbohem, spatřil pod sebou celý base camp na nohou s dalekohledy v oči, jak se válí smíchy a mává mi. Holka z vedlejšího stanu, kterou jsem tři dny poctivě balil na oduševnělé kecy strýčka Fida, tam samozřejmě byla taky. Z vysněného prince na bílém koni jsem se rázem stal terčem posměchu snad v celé Asii.

Jediný, kdo mě označil za pašáka, byla nejmenovaná firma vyrábějící již zmínované spodky, která mi po návratu domů poslala hned dvojice nové zdarma.

související články

- Přepadení koňmi v bulharských horách
- Sobi a medvědi cyklistovi v patách
- Španělsky za pochodu

www.kalimera.cz
Humor

Tento příspěvek vyhrál cenu rubriky Humor na cestách v zimní kole. Chcete-li nás také rozesmát, pošlete nám své humorné foto či text na redakce@kalimera.cz, předmět: humor. Nejlepší příspěvky zaslané do 15. dubna 2009 do jarního kola Humor budou odměněny 500 Kč slevou na nákup v Holan sportu. Podmínky čtěte na www.kalimera.cz, rubrika Humor.

Slavikova 5, Praha 2 (metro nám. Jiřího z Poděbrad)
Tel: 222 725 412, 775 211 739
po-pá 10:00 – 18:30 h
www.holan.cz

Hledáme distributory Kalimery na VŠ a VŠ koleje pro města Plzeň, Praha, Hradec Králové.
Pomoz nám právě na tvé škole!
email: redakce@kalimera.cz,
předmět: distribuce